

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Konec igre!

I.

Pod tem naslovom spisal je „Slovenec“, kojemu sta Detela in Povše tajnosti deželnega odbora izšepetala, kakor je to navada pri starih ženicah, predvčerajšnjim pravo kapucinado proti narodni stranki in gospod Janez Evangelist, ta škofovski coadjutor cum jure succedendi, opravljal je pri tem slovesni pogreb, dasi mu ni bilo pričakovati štote in drugih, pri takih pogrebi navadnih cerkvenih davščin! Že naprej vemo, da bode komedija, ki jo tukaj igra tisto ošabno pustolovstvo, koje se sedaj zbira okrog „Slovenca“, napravljala v mejah, kakor tudi izven mej te kronovine globoke vtise na rahločutna srca, tako, da bodo z gospodom Andrejem Kalanom oči proti nebu obračala ter pobožno zaklicala: Gospod, odpusti jim, i. t. d.! Kaj tacega torej pričakujemo, pa radi obstanemo, da z lahkim srcem, ker v tem slučaju je narodna stranka prav dobro vedela, kaj je delala. In če drugo ne, že ta pobožno-sleparski hrup, ki se sedaj čuje iz „Slovenčeve“ beznice, nam dokazuje, da gospodje kapelani čutijo vdarec, in da čutijo pred vsem, da je igra končana, — pa tako končana, da so jo oni izgubili!

Pred vsem treba je v roko vzeti nekoliko spominov. Koliko je od tedaj, ko so „Slovenčevci“ z veliko unemo zagovarjali dvojezične napise po Ljubljani, ter pridigovali vsakemu, ki je poslušati hotel, da človekoljubje in pravica take napise zahtevata? In kdo te ne pozna, oče Lenart, ki že toliko časa posedaš po deželnem šolskem svetu? Gorje učitelju, kojega je pri tebi zatožila ta ali ona favorska kuharica! Kako si jih preganjal te reveže, in kako si vedel siromaka, ki ti všeč ni bil, mučiti do krvi! Kdaj je že to bilo, ko je oče Lenart rohnel proti slovenskim gimnazijam, češ, da so škodljive, ker se na njih premalo nemščine poučuje?! Mi menimo, da se vse to še ni pozabilo, in da je narodna stranka zelo previdno postopala, da ni poslala v deželni šolski svet človeka, ki bi ne bil drugaga nego ministrant mitemu gospodu proštu! Pa o tem pozneje, za sedaj zadošča, če opozarjamo na to, da „Slovenec“ prošta Klofutarja ni nikdar okrcal po tolstih prstih, in naj je narodnost v deželnem šolskem svetu še tako v nič deval! — To so torej spomini, ki imajo danes svojo polno vrednost! —

Pričakovati je, da bodo naši nasprotniki urbi et orbi razkričavali, da se je v kranjskem deželnem zboru narodna stranka udala Nemcem, ter zatajila svoja načela na ljubav stranki, koje dosedaj ni ljubila! No, na vsem tem ni resnice, kar se samo ob sebi ume. Svojih načel niti narodna stranka, niti nemška stranka zatajiti ne more, in zatajila jih ni ne jedna ne druga! Pri tem pa se nam vidi potrebno, ogledati si nekoliko položaj, v kojem se je nahajala naša stranka pričetkom zadnjega deželno-zborskega zasedanja. Izgubila je bila pri volitvah nekaj mandatov, in kmetске občine so do zadnje prišle v oblast klerikalni stranki, koje vodi škof Missia. Od kar je prišel v deželo nesrečni ta prelat, od tedaj zginil je mir, od tedaj napovedal se je naši stranki boj do zadnje kaplje krvi. In če dandanes zahtevajo nekatere lahkođušne ovčice mej mejami in za mejami naše kronovine, da naj se naša stranka uda brez upora, ter mesto napravi mladi duhovščini, ki danes s svojo surovostjo vlada po hišah in cerkvah, — potem ti gospodje nimajo niti najmanjšega pojma

o tem, za kaj se gre! In tudi zastopniki šestnajsterih kmetških okrajev priveslali so v zbornico z veselo nado, da se je zapričelo njihovo kraljestvo, in da bodo brez težave ugonobili naše zastopnike, tem lažje, ker jih je bil tudi škof Missia malo časa poprej v svoji epistoli prav korenito preklel!

Javna tajnost je, da je škof Missia prevzel vrhovno poveljstvo tedaj, ko se je šlo za to, da bi se zadnji in smrtonosni udarec vsekali naši stranki. Znano je, da je škof Missia v soglasji z drugim visokim gospodom do zadnje podrobnosti malo pred volitvami dogovoril celi načrt za dotični naskok. In ta dva visoka gospoda sta razdelila plašč narodne stranke: vzela sta nam Ljubljano, ter je mej Nemce in klerikalce enakomerno tako razdelila, da pošlje Ljubljana v deželni zbor nemškega in klerikalnega poslanca. Vzela sta nam deželni odbor, kjer naj bi imela naša stranka jednega ali pa nobenega zastopnika. In gospodo, ki sedaj ni povsem zadovoljna z našo stranko, to gospodo vprašamo, ali se ji kaj sanja o tem, kako bi bila gospodarila naša klerikalna stranka, da je dobila deželni odbor v svojo roko? Ali se ne opazi, da so hoteli naši klerikalci ravno deželni odbor v roko dobiti, da bi tedaj, kadar bi ne bil zbran deželni zbor, protekcije delili svojim volilnim okrajem, mej tem, ko bi bili naše volilne okraje brez usmiljenja zatirali? Ravno tako sta omenjena visoka gospoda govorila o deželnem šolskem svetu, in ne dvomimo, da se je tudi na tem polji doseglo sporazumljenje tako, da je bil škof Ljubljanski pri volji, dodeliti nemški stranki gledé deželnega šolskega sveta koncesijo, kakor je bil pri volji, dati ji tako koncesijo glede Ljubljanskega mesta. Škof, kojega hlapci sedaj na vse pretege vpijejo, bil je pripravljen z nemško stranko napraviti popoln pakt v ta namen, da bi narodno stranko v deželnem zboru, kakor tudi v družih zastopih na suho postavil, tako, da bi za svoje volilce niti najmanjšega doseči ne mogla. In prav je računal škof Missia, ko si je pri tem mislil, da bodo volilci narodne poslance prav kmalu zapustili, kakor hitro bodo opazili, da le-ti najmanjše reči doseči ne morejo in da so tako v zbornici, kakor v deželnem odboru brez vsake veljave. Še jedenkrat toraj naglašamo, škof Missia se je v družbi z drugim visokim gospodom trudil, da bi dosegel popolno zvezo mej klerikalno in nemško stranko. In sicer jedino le v namen, da bi do celega uničil in onemogočil narodno stranko. In takrat, ko se je vršila volitev iz velikega posestva, so izbrani emisarji obdelavali velike posestnike ter jim peli pesem o ljubezni, pesem, kojoj je bil zložil škof Jakob! Da visoki gospod, ki že leta in leta pošilja v deželni šolski svet Klofutarja, pri tem ravno glede deželnega šolskega sveta ni bil preveč skropulozen, si lahko mislimo.

In sedaj vemo, da bode „Slovenec“ vse to zanikal in da bode slovesno zatrjeval, kako krivico da delamo najvišjemu dušnemu pastirju Ljubljanskemu, kojemu očitamo, da je bil pripravljen nemški stranki dati tehtne koncesije ter ž njo skleniti popolno zvezo. „Slovenec“ kaj tacega lahko dementuje, ker je že vajan resnico in neresnico mešati po svojih predalih. Zategadelj bode njegov dementi za nas brez vsake cene. Mi pa pozivljamo škofa Missio, da naj pod škofovsko svojo častjo izreče, da ni res, da bi bil pred zadnjimi deželno-zbor-

skimi volitvami konferiral z drugim visokim gospodom v ta namen, da bi se dosegla trajna zveza mej nemško in klerikalno stranko na Kranjskem. Če nam škof sam izreče, da takih konferencij ni bilo, in da njegovi emisarji velikega posestva niso obdelavali, potem bomo priznali, da so bile naše informacije nezanesljive. Do tedaj pa moramo trditi, da je vse, kar se je zgoraj pisalo, gola in čista resnica!

Državni zbor.

Na Dunaji, 5. marca.

Po prvotnih dispozicijah je bilo določeno, da bode tekoče zasedanje poslanske zbornice trajalo do dne 28. t. m. Do tega časa bi se moral dognati državni proračun, rešiti bi se imela volilna reforma in še nekaj drugih predlog. Budgetni provizorij je dovoljen do konca meseca marca, a ker še štirih resortov proračuni — finančnega, trgovinskega, poljedelskega in pravosodnega — niso rešeni, je opravčeno domnevanje, da se bode do Velike noči s pomočjo večernih sej rešil kvečjemu proračun, vse druge predloge pa se bodo morale odložiti.

V današnji seji je zbornica razpravljala o proračunu finančnega ministerstva in sicer o poglavju „direktni davki“.

Posl. König je slikal položaj kmetškega stanu in tožil, da davčni odsek ni znižal glavne svote zemljiškega davka za več kakor poldrugi milijon goldinarjev.

Posl. dr. Roser je primerjal zemljiškodavčne razmere v Avstriji z onimi v Nemčiji in rekel, da hočejo finančni ministri izsesati ljudstvo kolikor mogoče. Govoril je za znižanje davkov na pivo, petrolej in kavo ter apostrofirjal poslance kmetških občin, naj se potegnejo za izdatno znižanje zemljiškega davka.

Posl. dr. Scheicher je rekel, da so bile vse Plenerjeve finančne naredbe le na korist velekapitalizmu in dokazoval, da se kmetom slabše godi nego cestnim pometačem.

Posl. Tschernigg je predlagal, naj so vsi rekurzi zoper previsoko odmerjenje davkov, prosti kolkov in pristojbine.

Posl. Purghart je pojasnjeval, kako neusmiljeno se iztirjavajo davki; s tako krvoločnostjo kakor pri nas, se postopa samo še na Turškem.

Govorila sta še posl. Plass in poročevalec Mauthner, potem se je poglavje „direktni davki“ vzprejelo in začela se je razprava o poglavju „carine“.

Posl. dr. Kronawetter je govoril o podraženju petroleja in dokazal, da je namen podraženju, da bi Poljaki in Madjari vse drugo prebivalstvo izkoriščali.

Govorila sta še dva poslanca, potem se je poglavje vzprejelo in začela se je razprava o poglavju „posredni davki“, o katerih sta govorila dr. Kronawetter in Schiller.

Razprava se je potem pretrgala.

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

V Ljubljani, 6. marca.

Izid volitev na Dunaju je vsekako za Badenija hud poraz. V parlamentarnih državah ni znan slučaj, da bi kaka vlada bila od lastnih uradnikov tako poražena, kakor je Badenijeva na Dunaju pri občinskih volitvah v drugem razredu. Skoro vsi uradniki so opozicijsko volili. Liberalci se načejajo,

da bodo uradniki morda potem drugače volili, ko se jim povišajo plače. Sedaj volijo opozicijsko jedino zaradi tega, ker tako upajo najprej vlado prisiliti, da jim plače povekša. Nam se to ne zdi verjetno. Židovska liberalna stranka je na Dunaju tako ob veljavo, da jej nobena stvar več pomagati ne more. Grof Baden je popolnoma napak storil, da se je dal od te stranke zapeljati in ni predložil dr. Luegerja v potrjenje za dunajskega župana. Protisemitje bi mu bili dosti manj nevarnejši, če bi imeli mestno upravo v rokah, kakor so mu pa tako. — Včeraj se je vršila volitev v prvem razredu. Voljenih je 18 protisemitov in 28 liberalcev. Protisemitje so pridobili 4 glasove. V novem mestnem zboru bode 96 protisemitov in 42 liberalcev. Liberalci so bili napeti vse sile, da bi protisemitom odtrgali kak mandat, da ne bi imeli dvetretjinske večine, a so naposled še huje pogoreli, kakor zadnjič.

Stranka prava. Po smrti Starčevića poskušali sta obe frakciji stranke prava se zopet združiti. Imeli so o tem posvetovanje, katerega so se udeležili tudi nekateri hrvaški odličnjaki iz Dalmacije in Istre. Posvetovanje je pa bilo jako hrupno. Očitno so si drug drugemu vse mogoče stvari. Pokazalo se je pa, da ves razpor ni načeljen, temveč gre le za osebnosti. Zaradi tega je pa predlagal dr. Laginja, ki je skušal posredovati, naj odstopita vodji obeh frakcij, potem se bode že dala napraviti sprava. Temu se je pa uprl dr. Frank. Spinčić je nasvetoval, da naj se vsa stvar izroči kakemu razsodišču, a tudi temu predlogu so se upirali Frank in njegovi pristaši. Posvetovanje se je moralo prenehati, ne da bi se bil dosegel kak uspeh. Stranka ostane še nadalje razcepljena v veliko veselje vladnih privržencev, ki se že nadejajo, da kmalu popolnoma zgine, ko Antona Starčevića ni več.

Crispi in Baratieri. Crispi je dal ostavko. Ne upa se stopiti pred zbornico, da bi zagovarjal svojo vnanjo politiko. Kralj pa ostavke ni vzprejel, češ, da prepušča odločitev zbornici poslancev. Crispi bode torej prisiljen stopiti pred poslance. Vladni listi poskušajo v tem vso krivico izvreči na Baratierija. Pripovedujejo, da je Baratieri dobil iz Tridenta neko brzovjavo, v kateri se mu je naznanilo, da mu odzamejo poveljništvo, ter je izročil generalu Baldasseri. Zaradi tega je pa hotel pred prihodom podkrepjenj doseči kak uspeh, da še reši svojo čast. To je najbrž izmišljeno. Iz precej zanesljivega vira se je pa izvedelo, da je nezgoda v Afriki največ kriv Crispi sam. Baratierija so res nadlegovali sovražniki od vseh strani, a bi bil morda čakal z bojem še nekaj dni, da ni od Crispija dobil tajnega naloga, da mora vsekako pred 5. marcem doseči kak uspeh, da bode vlada imela ugodnejše stališče, ko se snideta zbornici. Zato bi pa Crispi sedaj najraje se kar umaknil.

Poraz Italijanov v Afriki. General Baratieri se je moral umakniti s svojo vojsko za Beleso. Nekateri vojaški krogi mu grozno zamerijo, da se je spustil v boj, predno je prišel general Baldissera s svojimi četami. Dolže ga, da je le hotel sam še žeti vojno slavo. To pa ni verjetno. Baratieri je bil prisiljen začeti boj, ker drugače bi ga bili obkolili Abesinci od jedne in Sudanci od druge strani. Zgodila se mu je torej krivica, da so ga karodstavili. Sedaj je tudi gotovo, da pomoč, ki so jo Italijani poslali v Afriko, ne bode več zadoščala. Treba bode zopet poslati novih čet. To pa grozno veliko stane. Koliko je potreba za vojsko konj in mul, da donesajo živež. In za vse te živali se tudi mora dovažati krmo iz Evrope, kajti kraj, kjer se bojujejo Italijani, je povse nerodovit.

Španija in Zedinjene države. Demonstracije Špancev niso prav nič osupnile severnih Američanov. Zbornica poslancev v Washingtonu je sklenila skoro jednoglasno podobno resolucijo kakor senat, da se kubanski ustaši priznajo za vojujočo se vlast. Do zdaj so se v Madridu s tem tolažili, da se je senat prenaglil s svojo resolucijo, da bodo se Američani premislili, ko stvar dobro preudarijo. Sedaj se pa vidi, da je ta tolažba bila slaba. Sedaj, ko sta se izrekli obe zbornici, je vsekako pričakovati, da bode vlada kubanske ustaše priznala za vojujočo se vlast. Temu bodo pa sledile druge ameriške države. To bode pa povzdignilo pogum ustašev. Kakor sedaj stvari stoje, je že precej verjetno, da bode Kuba za Špance izgubljena.

Dopisi.

Iz kamniškega okraja, 2. marca. („Katoliški“ divjaki.) Na dan 19. svečana priredilo

je kakih 10 do 15 fantov iz Krtine in Doba maškarado, vlekli so namreč kakor običajno „ploh“. Vozili so se na vozu iz Lukovice skozi Prevoje, Želodnik, Dob, Vir, Domžale in Stob, kamor so dospeli okoli 5. ure popoldne. Dočim se izven Stoba v imenovanih vaseh nihče ni spodbikal nad to nedolžno zabavo, naletela je ta karavana v Stobu na odpor. Odlikovani logarjev Francelj, jako svet mož, se je s pomočjo bivšega „forkeža“ lotil fantov in vzel prihajajočemu vozniku bič iz roke. Po kratkih viteških vajah z bičem in kolom, šel je voznik brzih korakov, brez biča naprej za svojci do gostilne, stoječe konec vasi, od koder se je po običajni okrepčavi karavana vračala po državni cesti nazaj proti Domžalam. Dospelši do tovarne Franca Cerarja v Stobu, napade imenovano karavano nenadoma kakih 50 katoških divjakov, ki so prihrumeli deloma iz rečene tovarne in deloma od drugod. Napadeni fantje so jih zagotavljali, da niso prišli na boj, ter jih prosili, da naj jih puste pri miru. „Katoški“ divjaki so pa navzlic temu zatrjevanju upili ter s kolmi in različnim orožjem pobijali te rudeče „pošasti“. Klerikalne ženske so pa upile: Pobjite jih! Slednjič se je posrečilo, da so napadeni fantje dobili toliko svobode, da so utekli proti Domžalam, a divjaki tekli so za njimi in kričali: „hura, pobijmo jih“. Dospelši izven Stoba, priskoči drugi oddelek „katoških“ divjakov, kateri je na povelje „Auf fantje“ prihrumel iz tovarne A. Mačka. Divjaki in divjakinje pobijali so napadene fante v taki meri, da bi marsikateri človek ne verjel, da so provzročitelji teh človekoljubnih dejstev same pobožne in brunne duše. Izmed napadenih so bili trije več ali manj poškodovani in le njih brzim korakom se je zahvaliti, da se ni pripetila kaka večja nesreča. Značilno se nam zdi tudi to, da je bila razburjenost mej „katoškimi“ divjaki v tem trenutku, ko je stal g. beneficijar na hribu, vedno večja. V št. 43 priobčil je „Slovenec“ dopis iz Stoba, iz katerega je pa razvideti, da je isti skrajno pristransk proti napadenim osebam. V tej pristranosti se jasno vidi sistema. Dokaz zato so vedni napadi v domžalski občini, ki se za časa prejšnjih duhovnikov niso nikdar pripetili. Vsem nam je še dobro znano, s kakšno izredno spretnostjo se je dražilo javno mnenje za časa, ko je bila napadena hiša gosp. F. Jermana, kako se je napadla in se še napada hiša F. Kovača, kako se na javni cesti napadajo Tirolci, in to vse radi tega, ker se jim pripoveduje, da so „liberalci“, katere je treba uničiti. Kam pridemo če pojde tako naprej? Zatorej si usojamo opozarjati višje faktorje, da bi v varstvo javnega miru potrebno ukrenili, da se v prihodnje taka dejstva preprečijo in da se kaka hujska nesreča ne pripeti.

„Slov. plan. društvo“ svojim nasprotnikom.

(Konec.)

„Slov. plan. društvo“ pritrja, kakor pišejo, svoje napise poleg nemških. Tudi to je večinoma neresnično. Saj dobro vemo, koliko napisov je „D. u. Oe. A. V.“ postavil po Kranjskem in Spodnjem Štajerskem, pač pa so jih v novejšem času napravili poleg slovenskih in se sploh učili šele od „Slov. plan. društva“. V Logarjevi dolini je imela celjska sekcija l. 1893. samo dva nemška napisa. „Slov. plan. društvo“ je postavilo istega leta v Sav. planinah nad 40 napisov ter jedinega poleg nemškega pri slapu pod Rinko, ker celjska sekcija noče poznati slovenskega jezika v slovenskem okraju. Leta 1894. pa je ista sekcija postavila nemške napise poleg slovenskih, in sicer pri takih potih, katere je zaznamovalo le „Slov. plan. društvo“. Po takem ravnanju so nas minili vsi oziri, in „Slov. plan. društvo“ bode napravljalo zanaprej svoje napise povsod, koder so potrebni, naj stoji tam že kak nemški napis ali ne. Napisi sekcije „Krain“ so bili tudi prej redki. To je gola resnica, katere ne podere nobeno obrekovanje.

Vzrok grdemu hujskanju je povedal očitno dopisnik „Tagblattov“, rekoč: „wenn die Hetzer (sic!) damit den Alpenverein wirklich von dem alten deutschen Alpenboden im Süden verdrängen könnten . . .“ V tem grmu tiči zajec! Naše planine so potemtakem stara nemška last, katero ima „Nemško in avstr. plan. društvo“ ohraniti, da se je ne polaste Slovenci! Kako modro in oblastno! Zato niso na vaših napisih našla prostora slovenska imena. To je odkritosrčna izpoved, zakaj vas bodejo slovenska imena v oči. Popačili ste celo slovenska imena naših gora, hoteli ste jih tudi prekrstiti, ali ni šlo, ker se naš žilavi in pošteni narod ne ukloni strasti posameznih kričačev. Kar drugi nekoliko diplomatsko zakrivajo in taje, to je leta 1893. izjavila Akad. plan. sekcija graška na vsa usta, rekoč, da hoče ob nameravani otvoritvi pota skozi Robanov Kot zanesti nemški jezik, nemške šege in nemško kulturo v Savinske planine, ki jim preti nevarna slovanska povodenj, dasi v vsem okraju ni toliko Nemcev, da bi jih seštel na prstih jedne roke. Zdaj pa kdo reci, da ni to hujskanje dotičnega prebivalstva!

Smešna je nadaljnja pritožba, da „Slov. plan. društvo“ ne pušča avtorizovanih vodnikov v svoje kočje, ker imajo ključce do njih le zaupniki tega društva. Ali ni pri „D. u. Oe. A. V.“ ravno tako? Kdo more v kočjo na Korošici, na Okrešlju, kdo v Dežmanovo kočjo, ako ga ne spremlja vodnik „Nem. in avstr. plan. društva“? Pred nekaj leti še udje

sekcije „Krain“ niso mogli priti v kočjo na Korošici, ker niso imeli ključca. To naznanja napis na vratih: „Ohne Schlüssel keine Hütte“ — Section „Krain“. — Zares imajo ključce od koč „Slov. plan. društva“ le zaupniki, ker se ključ ne sme vsakomu dati, vendar so na razpolago pri nekaterih občinskih uradih in gostilnicah, kjer jih lahko dobi vsak, kdor jih želi. Ali morda to pospešuje lagotnost in prijetnost potovanja, ako kdo pride ves utrujen iz Bistrice čez Kamniško sedlo, od Grin-tovca po Turškem Žlebu, ali iz Jezera po Savinskem sedlu na Okrešelj in najde kočjo zaprto ter mora dve uri daleč k Piskerniku poslati po ključ in čakati skupaj štiri ure na planem, dasi je tik kočje zanesljiva planšarica, ki bi pazila na kočjo? Kaj torej oponašate nam, ako ravnate sami tako in še slabše? Ali ni to navadno obrekovanje?

Po mnenju naših ljubeznivih nasprotnikov postavlja „Slov. plan. društvo“ le konkurenčne kočje, torej povsod tam, koder se je potrebam turistov s kočami „Nem. in avstr. plan. društva“ zadostilo. Zopet očitna neresnica! Vprašajmo samo, komu je Orožnova kočja na Črni Prsti škodovala, komu Vodnikova kočja na Vellem Polju? Ali se z zgradbo Kocbekove kočje na Molički Planini ni obisk Ojstrice velikansko pomnožil? Ali morda tak brlog, kakor je bila kočja na Korošici, zadostuje sedanjim potrebam turistov? Števila vpisanih turistov v naših kočah govore najjasneje, ali so bile naše kočje potrebne, ali ne.

Sicer pa si je člankar v „Tagblattu“ zelo navzkriž z logičnim mišljenjem, ker naj prej trdi, da zadostujejo popolnoma kočje „D. u. Oe. A. V.“, pozneje pa pravi, da bi imeli na Kranjskem in Spodnjem Štajerskem Slovenci in Nemci še dovolj dela, da bi krasne gore s kočami in poti napravili dostopne. Ali ni to protislovje? Jadenkrat je dovolj koč, drugič pa premalo.

Kočje „Slov. plan. društva“ so po mnenju teh temeljitih člankarjev še iz družega ozira nepotrebne, ker baje slovenski in nemški turisti lahko v nemških kočah najdejo skupno zavetja in krepčave. Ali se to dozda ni godilo v naših kočah? Navedite vzgled! Muogokrat so že rabili turisti raznih narodnostij kočje po naših planinah, kakor je to razvidno iz dotičnih spominskih knjig, in upamo, da jih bodo tudi še v bodoče. Razumen turist sploh ne vprašuje dosti, čigava je kočja, samo da mu ugaja, in da je postavljena na turistično primernem kraju. Nasprotno pa lahko dokažemo, da sekcija „Krain“ naših članov ne sprejme v svoje kočje, in da imata dotična oskrbnika v tem obziru stroge ukaze. Toda navzlic temu smo mi gostoljubno sprejemali nje članke v naših kočah, ker imamo malo boljše pojme o gostoljubnosti in tovarištvu. Temu kujskanju je videti prozorni namen, da ne bi nemški turisti obiskovali koč „Slov. plan. društva“. Sicer se pa v tem obziru tudi še na drug način zoper nas deluje. Ako je kdo tako strasten, da se naših koč ostentativno izogiblje, svobodno mu! s tem ne škoduje „Slov. plan. društvo“ niti najmanj. Vedno pa so bile in bodo naše kočje in naprave vsem turistom brez razlike narodnosti gostoljubno na razpolaganje. Ako pa naši domači nasprotniki hočejo z zlobnim obrekovanjem in nasprotovanjem odvrti turiste od naših lepih gora in krajin, pač sami sebi ravno tako škodujejo. Zapomnijo naj si pa tudi, da s svojim krikom ne bodo nikdar strahovali slovenskega prebivalstva na svojem lastnem domu: toliko zavednosti in ponosa imamo še vedno!

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 6. marca.

Občinski svet ljubljanski imel je sinoči pod predsedstvom župana Grassellija javno sejo, katere so se udeležili 25 občinskih svetnikov. Predno se je prešlo na dnevni red, stavil je obč. svet vitez Zitterer nujni predlog, naj se z ozirom na to, da se bode letos podrlo še mnogo po potrebu poškodovanih hiš in da nastane vsled tega mnogo zdravju škodljivega prahu, naroči stavbinskim podjetnikom, da je struge, po katerih se spušča šuta na cesto, napraviti le iz celih desk, in da je šuta, predno se vsuje v struge, z vodo poskropiti, na spodnjem koncu struge pa pričvrstiti vrečo, da se razširjanje prahu zapreči. Obč. svet. Hribar in Trček priznavata sicer dobri namen predloga, katerega pa bi bilo težko izvesti; sicer pa bi to provzročalo mnogo stroškov, zlasti ker je voda iz mestnega vodovoda precej draga. Obč. svet. Velkovrh opozarja pri tej priliki na vozove za smeti, kateri pogosto prav hitro vozijo po ulicah ter provzročajo mnogo prahu. Predlog obč. svet. viteza Zittererja odstopil se je magistratu, da v tem obziru potrebno ukrene.

Obč. svet. Hribar stavil je predlog, naj se prometni ravnatelj c. kr. državnih železnic v Be-ljaku, g. Teodor pl. Scala imenuje častnim meščanom ljubljanskim. Ko je zadela naše mesto potresna katastrofa, bil je prometni ravnatelj pl. Scala mej prvimi, ki so priskočili mestu v pomoč ter takoj v prvi sili dal na razpolago lepo število železniških vagonov v prenočevanje prebivalcem, ki so bili brez strehe. Upeljal se je tudi takoj takomenovani potresni vlak, ki je bil prava dobrota za naše mesto, in zasluga g. pl. Scala je, da se bo ta vlak tudi letos s 1. majem zopet upeljal. Govornik naglašja, da je s ozirom na vse to pač opravičeno,

da se prometnemu ravnatelju pl. Scali podeli častno meščanstvo. Predlog bil je soglasno vzprejet.

Ko se je prešlo na dnevni red, poročal je obč. svet. Petričič o proračunu mestne klavnice in mestnega loterijskega posojila za leto 1896. Magistrat in klavnično ravateljstvo nasvetujeta za klavnico uvrstiti na podlagi uspeha zadnjih treh let v potrebnost 12.158 gld. 79 $\frac{1}{2}$ kr. v pokritje pa 20.586 gld., tako da bi ostalo prebitka 8.427 gld. 20 $\frac{1}{2}$ kr. v korist zaklada loterijskega posojila. Tudi finančni odsek odobril je postavljene točke. V klavnici investovan kapital obrestoval se bode torej s 4.39 $\frac{1}{2}$ %. Zaklada loterijskega posojila ima potrebnost 74.987 gld. 23 kr. in pokritja 80.283 gld. 57 $\frac{1}{2}$ kr. Potrebnost zmanjšala se je pri računu specialne rezerve, ker se je dotična glavica znižala za 20.000 gld., katere je dovolil mestni zastop za barake in za po potresu ponosrečene. Za svojo osebo omenja poročevalec, da se mora znesek 20.000 gld. restituirati računu specialne rezerve iz potresnih podpornih dohodkov, ker se bode ta denar potreboval za pokritje nedostatnega obrestovanja glavnic amortizacijske zaklade. Poročevalec predlaga, naj se oba proračuna odobrita. Ko sta še podžupan dr. vitez Bleiweis in obč. svet. Kozak naglašala potrebo, da se tržne lope čim prej zgrade, bila sta proračuna brez ugovora odobrena.

Obč. svet. dr. Staré poročal je o prošnji kluba slovenskih biciklistov zaradi prepustitve stavbenega prostora v svrhu zgradbe dirkališča ter v imenu finančnega odseka nasvetoval, da se ponudi travnik, ki služi sedaj šolski mladini za igrišče, t. j. parcelo 176 ob tivolskem drevoredu, ki vodi proti Šiški. Vender naj se travnik ne proda v last klubu slovenskih biciklistov, ampak naj se mu da za več let v najem proti letni zakupnini 100 gld.; mestna občina pa si pridruže v svojo porabo oni dolgi in ozki kos travnika, ki leži ob drevoredu in je proti kolizeju omejen z novo zasejenimi kostanji, ker občina ta prostor prepušča za razne panorame itd. Zakup naj velja od 1. aprila 1896 počeni za dobo 6 let, po potrebi pa se lahko svojedobno podaljša, ako mestna občina ne bo travnika sama rabila. Načrti za dirkališče morajo se predložiti mestni občini v odobritev in kedar bi zakup prenehal, mora klub slovenskih biciklistov vse zgradbe odstraniti na svoje stroške. Vsi predlogi poročevalca bili so vzprejeti z dodatkom obč. svet. Ravniharja, naj se sklene zakupna pogodba za 10, a ne le za 6 let. Pri tej priliki omenil je gospod župan, da se bode šolski mladini za igrišče, eventualno prepustil sosednji, proti Šiški ležeči travnik.

Obč. svet. Zabukovec poročal je glede prispevka mestne občine za postavljenje Valvazorjevega spomenika pred deželnim muzejem. Kakor znano, namerava ministerstvo po načrtih kiparja Gangla postaviti slavnemu našemu historijografu dostojen spomenik ter je mestni zastop decembra 1894 leta v to svrhu dovolil primeren prispevek. Potom deželnega predsedstva vprašalo je pred kratkim naučno ministerstvo, je-li mestna občina z ozirom na premenjene razmere vsled potresa še ostaja pri dotičnem sklepu ali ne. Poročevalec predlaga v imenu odseka, naj se vlada naprosi, da sama prevzame vse stroške za spomenik. Obč. svet. Šubica naglašala, da Ljubljana potrebuje olepšanja, ker ima itak malo spomenikov, a boji se, da utegne vlada sploh opustiti napravo Valvazorjevega spomenika, ako mesto ne dovoli nikakega prispevka. Torej predlaga, naj se vkljub potresu vendar-le dovoli majhen prispevek. Predlog obč. svet. Šubica, katerega je podpiral tudi obč. svet. dr. Gregorič, bil je pri glasovanju vzprejet.

Obč. svet. Zabukovec poročal je nadalje o prošnji upravitelja tukajšnje c. kr. meteorološke postaje, g. prof. Voduška, za nagrado ter predlaga remuneracijo letnih 50 gld. V precej obširni debati grajal je obč. svet. dr. Gregorič, da se mestni proračun za tekoče leto ni rešil pravočasno. Debate udeležili so se župan Grasselli, podžupan dr. vitez Bleiweis in obč. svet. Petričič, Hribar in Svetek naglašajoč, da je pri lanskih izrednih razmerah knjigovodstvo predložilo proračun še le o božiču in da se je odsek temeljito bavil z njim cela dva meseca; sedaj je proračun gotov in pride v prihodnji seji občinskega sveta na dnevni red. Sicer pa je bil dovoljen budgetni provizorij do konca meseca februarja. Remuneracija v znesku 50 gld. za upravitelja meteorološke postaje v Ljubljani bila je potem dovoljena.

Obč. svet. Petričič poročal je o porabi posojila 300.000 gld. v regulacijske svrhe. Finančni odsek je mnenja, da bi ne kazalo mestni občini, to posojilo realizovati poprej, nego-li se reši prošnja mestne občine zastran neobrestnega posojila; pač pa bi bilo umestno, obrniti se za sedaj do nekaterih denarnih zavodov z vprašanjem, ali bi bili pripravljeni in pod katerimi pogoji dovoliti omenjeno posojilo. Občinski svet pritril je brez ugovora temu nasvetu.

Prošnja „Asylvereina“ dunajskega vseučilišča za podporo se je z ozirom na neugodne mestne finance odklonila, občinskega svetovaleca Ivana Hribarja samostalni predlog o naložitvi razpoloživega kapitala amortizacijske zaklade pri mestnem loterijskem posojilu pa se je glede na pozno uro odstavil z dnevnega reda. Konečno priporočal je obč. svet. dr. Gregorič, naj bi se projektovani javni vodnjak pri sv. Krištofu čim prej postavil.

V tajni seji potrdil je občinski svet z neznatnimi spremembami predloženi pravilnik za mestni užitninski zakup ter vzel na znanje tudi navodilo za osobe mestnega užitninskega zakupa službujoče na mitnicah.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. marca.

— (Repertoire slovenskega gledališča) Opozarjamo na današnjo predstavo opere „Faust“; pela se bode na korist g. Vašičeka. V nedeljo popoldne se bode pri nižanih cenah pela opera „Janko in Metka“, v nedeljo zvečer pa se bo igrala priljubljena ljudska igra s petjem „Brat Martin“.

— („Glasbene Matice“ v Ljubljani) prvi koncert, ki bode v ponedeljek, dne 9. marca v „Sokolovi dvorani“ Narodnega doma pod vodstvom koncertnega vodje gosp. M. Hubada in pri katerem sodelujejo: gosp. Cecil Vašiček, operni pevec, pevski zbor „Glasbene Matice“ in slavna godba c. in kr. pešpolka Leopold II., kraj Belgijcev, št. 27, ima nastopni vzpored: 1. Bedřich Smetana: Overture k operi „Libuša“ za orkester. 2. Jacobus Gallus: „Musica noster amor“, madrigal, šesterglasen a capella zbor. 3. a) „Ja pa davi slan'ca padla“. b) „Prišla je miška“. c) „Luna sije“. (Besede Prešernove, ponarodel napev Fleišmanov.) 4. a) „Bratci, veseli vsi!“ b) „Ljub'ca, povej, povej!“ c) „Škrjanček poje, žvrgoli.“ Narodne pesmi, za mešan zbor harmonizoval M. Hubad. 5. Zd. Fibich: „Pomladna romanca“ za soli, zbor in orkester, op. 69. Sopran: gđc. Mira Dev, bas: g. Cecil Vašiček. 6. „V ovi crni gori.“ Belokranjska narodna, za mešan zbor harmonizoval Ludv. Kuba. 7. Ant. Nedvčd: „Nazaj v planinski raj!“ Mešan zbor. 8. Ant. Foerster: „Ljubica.“ Mešan zbor, op. 44. 9. Ant. Bruckner: „Te Deum“ za zbor, soli in orkester. Sopran: gđc. Mira Dev, tenor: g. A. Razinger, bas: g. C. Vašiček. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Cene prostorom: Sedeži v parterji à 3 gld., 2 gld., 1 gld. 50 kr. in 1 gld., in na galeriji à 2 gld. in 1 gld. Vstopnice à 50 kr. Dijaške vstopnice à 30 kr. Sedeži se dobivajo pri g. Šeškarku in na koncertni večer pri blagajni. — Drugi koncert v nedeljo, dne 15. marca: Mrtvaški ženin, velika balada za orkester, zbor in soli od Ant. Dvořáka.

— (Pomankanje stanovanj, draginja in deložiranje strank) to so „duhovi“, ki bodo to leto „strašili“ po Ljubljani. Nič čudnega! Nad 160 uradno izkazanih hiš ima pasti kot žrtva — „krampu in lopati“; in nič ne pomaga gospodarjem, ki menijo, da bodo njih razpokana in razbita poslopja ušla — usodi. Komaj peti del teh poslopij je do zdaj podrt. Letošnja zima je bila zelo ugodna za podiranje. Pomankanje stanovanj bode letos v Ljubljani občutno, zajedno s tem pa tudi — draginja. Gospodarji se morajo letos lotiti dela. Podpora in posojilo imajo, stavbinske črte so izdelane, regulacijski načrt odobren, delavcev se ne bo manjkalo še manj pa — časa! Prej ko se prične z delom, prej bo Ljubljana na nogah in — ljudje pod streho. Brezdvomno bodo na pomlad zopet dobre barake. Pa, kaj hočemo? Nekateri gospodarji — to so izjeme — zvišujejo že od potresa sem še vedno najemščino, in plačujejo ž njo hišne poplave, v žepu pa tišče denar, ki so ga prejeli od — vlade! Naj merodajni faktorji kaj store za to, da se prebivalstvo ne bode izseljevalo letos iz Ljubljane zaradi navedenih nezaslišanih razmer, ki so se ugnezdile v preteklem letu v našem mestu.

— (Podiranje starih poslopij, in zgradba novih.) Na Starem trgu pričeli so te dni s podiranjem trgovca L. Blaznika hiše in jednega mu sosedov. — Stare deželne bolnice poslopje je podrt do pritličnega zidu, istotako sta demolirana cerkev in zvonik do oken. Na prošnjo muzejskega upraviteljstva dovolil je mestni magistrat, da se kamnita plošča s starim napisom o ustanovitvi imenovanega zavoda nad vhodnimi vrati odslej hrani mej starinskimi predmeti v deželnemu muzeji Rudolfinumu. — Nova deželna bolnica dobi tekom letošnjega leta okoli vseh poslopij železno ograjo na meter visoki kameniti podstavi, oziroma spredaj primerno zidano ograjo. — Na Poljanski cesti v obližji mestne klavnice namerava zgraditi na ondotnem lastnem mu zemljišči posestnik in trgovec g. Elija Predovič jednonadstropno poslopje z dvema traktoma, kjer bode prostora za 12 večjih in manjših stanovanj, obsegajočih deloma po jedno sobo in kuhinjo de-

loma po dve in tri sobe s kuhinjami in drugimi potrebni prostori. Poslopje bode pri ugodnem vremenu do prihodnje pomladi gotovo.

— (Stavbena sezona in prihod zunanjih delavcev) Doba prahu, blata in razbijanja po hišah, dvoriščih in stavbiščih je pred pragom! Nekaj laških delavcev, zidarskih mojstrov in rokodelcev raznih strok je že prišlo v Ljubljano rekognoscirati teren, velika večina jih pa še pride koncem tega meseca. Tudi s Češkega pride letos več transportov zidarskih in družih delavcev. Glede laških delavcev čuje se govorica, da jih italijanska vlada zdaj ne bode toliko pustila sem, kajti mlajši rod potrebuje baje za — Afriko. Toliko boljše za domače delavce!

— (Nova artilerijska vojašnica) ki se bode letos jela graditi po dunajski „Union-Baugesellschaft“, obsegala bode 40.000 \square m z dvanajstimi deloma parternimi, deloma dvonadstropnimi objekti. — Za domači pešpolk baron Kuhn št. 17 zgradilo se bode tudi letos novo augmentacijsko skladišče v obližji nove mestne vojašnice.

— (Uporaba ljubljanskih prisiljenecv.) Pri raznih cestnih zgradbah, uravnavi hudournikov itd. delali bodo tudi letos prisiljenci na več krajih v deželi in zunaj Kranjskega. Prihodnji mesec odidejo dotični oddelki na določena jim mesta. Da se „špekulantom-deserterjem“ onemogoči ubajanje, se pomnoži število paznikov.

— (Nekoliko števil.) Od zadnjega štetja (leta 1890.) do danes pomnožilo se je prebivalstvo ljubljanskega mesta za 2800 oseb. Od potresa sem se jih od izseljenih ni vrnilo še okoli 200. V raznih začasnih bivališčih je nastanjenih čez 500 oseb, mej temi so tudi mestni ubogi iz obeh Stubenbergovih hiš, ki sta se morali podreti. Mnogo teh zadnjih bode spomladi zopet nastanjenih po barakah.

— (Mesečno meteorološko poročilo.) Minoli mesec svečan je bil kakor njegov prednik precej mrzel, toda suh in solnčan. Opazovanja na toplomeru dadó povprek v Celsijevih stopnjah: ob sedmih zjutraj — 5 \cdot 2°, ob 2. popoldne + 3 \cdot 1°, ob devetih zvečer — 1 \cdot 5°, iz katerih števil sledi — 1 \cdot 2°, kot srednja mesečna temperatura, za 1 \cdot 0° pod normalom. Opazovanja na tlakomeru dadó kot srednji zračni tlak v mesecu 742 33 mm, za 6 5 mm nad normalom. Visoko tlakomerovo stanje, ki je vladalo skoro ves čas, zraven pa skoro izključljivo le od treh strani prihajajoči vetrovi, severovzhod, vzhod in jugovzhod, držali so ozračje večji del meseca kakor začarano v svoji oblasti, katerega čara se je še le proti koncu meseca po mnogih viharnih naporih zuebilo. Tako smo imeli mnogo lepih, sem pa kje krasnih dni, sanjali že o divni prihodnji pomladi, misleč, da snega za takrat ne bode več. Zjutraje temperature bile so pač zmiraj pod ničlo, mrzaj je sem pa kje hudo pritiskal, na pr. 17. ob 7. zjutraj je kazal toplomer — 9 \cdot 4°, najmanj tega meseca, pa proti poldne se je zrak pod vplivom vedno močnejše prihajajočih solnčnih žarkov precej ogrel, na primer 12. ob dveh popoldne bilo je + 9 \cdot 7° gorkote, največ tega meseca. Samo Skrat je bila poldnevna temperatura pod ničlo in sicer vsled mrzlih vzhodnih vetrov, ki so od 20. naprej na moči pojemale, nekoliko dni hudo razgrajali, tako da je naposled 24. 25. in 26. zapadel precej debel sneg 27.2 mm vodine vrednosti. Po mnogih suhih, prašnih dnevih meseca prosinca in svečana je bil ta sneg prava dobrota, ne samo za človeka, temveč za celo prirodo, ki je že vsled suše zevala. V tem času jelo se je tudi visoko tlakomerovo stanje polagoma zniževati ter je padlo do 26. na 730 \cdot 1 mm, najnižje v tem mesecu; največ je kazal tlakomer 3. namreč 751 \cdot 6 mm. — Posebne omembe vredno je to, da je mesec svečan prvi, v katerem se Ljubljana od osodepolne noči sem ni nič tresla.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 23. do 29. februarja kaže, da je bilo novorojencev 15 (= 24 \cdot 44‰), umrlih 18 (= 29 \cdot 64‰), mej njimi so umrli za ošpicami 1, za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 5, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 2, za različnimi boleznimi 4. Mej njimi je bil 1 tujec (= 5 \cdot 5‰), iz zavodov 1 (= 5 \cdot 5‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škarlatico 10, za vratico 3 osebe.

— (Povodenj) je včeraj v Lescah napravila precejšnjo škodo; raztrgala je cesto in udrila v razne hramove. Utonilo je več mladih prešičkov. V Tacenu pod Šmarno goro je Sava včeraj hipoma

narasla na 1 m 70 cm nad normalom, a je kmalu zopet padla.

(Iz Ribnice) se nam piše: V naši fari so se prikazale različne epidemične bolezni. — Danes je semenj v Sodražici. Ker je Sodražica komaj 11 km od Ribnice oddaljena, je bilo umestno, da se je ta semenj pravočasno prepovedal. Naši ljudje, ki so šli danes po svojih opravilih tje, utegnejo bolezni tudi tje zanesti. — V Otavceh, bližnji vasi Ribnice, nabil je občinski sluga, v hiši, kjer bivajo na kozeh bolni ljudje, svarilo, da ne sme nikdo praga te hiše prestopiti. A hišna gospodinja raztrgala je to svarilo in je rekla slugi: „mi ne potrebujemo svaril od liberalcev“. Zaradi tega dejanja bo dajala nevedna žena odgovor pred sodiščem.

(Imenovanja.) Pri tršaškem finančnem ravnateljstvu sta bila imenovana finančni koncipist Valentin Marušič davčnim nadzornikom in konceptni praktikant Hilarij Vodopivec finančnim koncipistom.

(Nemški cesar v Opatiji.) Listi javljajo, da pride nemška cesarica v kratkem v Opatijo, kjer misli ostati nekaj tednov, kmalu za njo, koncem meseca marca, pa pride tja tudi cesar Viljem.

(Poskušen samomor.) Dunajski odvetnik dr. Franzos se je včeraj z namenom končati svoje življenje, ustrelil v prsa in se nevarno ranil. Uzrok poskušemu samomoru je materijalna beda.

(Novodobni pogani) Leta 1894. je v Berlinu ostalo sedemtisoč otkr nekrščenih.

(Mačji jezik.) Amerikanski preiskovalec jezika opic, profesor Garnier, je dobil nevarnega konkurenta. Njegov rojak profesor Marvin Clark je začel preiskovati mačji jezik. Našel je, da je mačji jezik najbolj podoben kitajščini, sice pa jako melodičen. Doslej je prof. Clark določil 600 besed iz mačjega jezika.

Brzobjavke.

Dunaj 6. marca. Najvišje sodišče je glede imunitete nemških govorov v državnem zboru izdalo važno razsodbo. „Narodni Listy“ praški so svoj čas priobčili govor, kateri je bil govoril neki češki poslanec v češkem jeziku. Ta govor je bil konfiskovan, češ, da ga ni v steno grafičnem zapisniku, in nižje instance so konfiskacijo potrdile. Najvišje sodišče je konfiskacijo razveljavilo in izreklo, da so vsi v državnem zboru izrečeni govori, torej tudi nemški, deležni jednake imunitete. Vsled te razsodbe predloži pravosodni minister Gleispach drž. zboru posebno novelo glede imunitete državnozbornih govorov.

Dunaj 6. marca. Poslanska zbornica razpravlja v današnji seji o Pernerstorferjevem predlogu glede določanja maksimalnega termina za izplačevanje mezd rudarjem.

Dunaj 6. marca. Zvečer se snide proračunski odsek, da nadaljuje posvetovanje glede ustanovitve železniškega ministerstva. Vlada se danes že ves čas, kar traja seja poslanske zbornice, dogovarja z levičarji, da bi ti opustili svoje stališče o tej stvari.

Rim 6. marca. Na vseučilišči so dijaki uprizorili velike demonstracije zoper vlado, vsled česar je ministerstvo zaprlo vseučilišče na nedoločen čas.

Rim 6. marca. Doslej še ni določeno, kdo sestavi novo ministerstvo; najverjetnejše je, da prevzame vlado marki Rudini.

Rim 6. marca. Oficijelno se priznava, da je laška vojska v bitki pri Aduvi zgubila 5000 mož. Proti generalu Baratieriju se je začela kazenska preiskava.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Urha Arha zemljišče v Dragovškem, cenjeno 200 gld., (ponovljeno) dne 10. marca v Litiji.

Viljema Kleinerja zemljišče v Turjaku, cenjeno 340 gld., dne 10. marca in 7. aprila v Velikih Laščah.

Gašparja Smerdu-ta posestvo v Petelinjah; Frana Vovka posestvo v Suhorjih; Andreja Colleta posestvo v Zalogu in Franc Knafelca posestvo v Rodohovi vasi, vsi štiri dne 10. marca prvokrat v Postojini.

Štefana Spetiča posestvo v Vovčah; Jožefa Želketa posestvo v Narinu; Antona Mauer-ja posestvo v Grobšah; J. neza Povha posestvo v Kleniku in Gašparja Vidriča posestvo v Trnju, vseh pet v drugič dne 10. marca v Postojini.

Meteorološko poročilo.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
5.	9. zvečer	729.5	+ 4.0	sl. svzhod	pol obl.	
6.	7. zjutraj	734.0	0.0	sr. svzhod	megla	7.8
	2. popol.	735.0	+ 9.3	sl. jvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura +5.2°, za 3.3' nad normalom.

Dunajska borza

dne 6. marca 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 10 „
Avstrijska zlata renta	122 „ 40 „
Avstrijska krona renta 4%	101 „ 40 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 60 „
Ogerska krona renta 4%	99 „ 25 „
Avstro-ogerske bančne delnice	991 „ — „
Kreditne delnice	380 „ 40 „
London vista	120 „ 75 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 „ 02 1/2 „
20 mark	11 „ 79 „
20 frankov	9 „ 57 „
Italijanski bankovci	42 „ 95 „
C. kr. cekini	5 „ 65 „

Zahvala.

Za mnogobrojne izjave ginljivega srčnega sočutja povodom prerane smrti nepozabnega sinčka

Božidara

kakor tudi za prelepe vence in presrečni zadnji pozdrav součencev njegovih izreka vsem najsrčnejšo zahvalo

žalujoča rodbina

(2146)

Alojzij in Marija Poljanec.

Najboljše

papirnate

vreče

za gg. trgovce

izdeluje

JOSIP PETRIČ

v Ljubljani.

Tovarniška zaloga vsakovrstnega papirja

po tovarniških cenah.

Vzorci in ceniki

zastonj. (2007—2)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Anzees, Ischl, Gmünd, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovce, Pilsen, Marijine vane, Heb, Karlove vane, Francove vane, Frago, Ldpako, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Kooevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldnes mešani vlak v Novo mesto, Kooevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldnes osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldnes osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregeno, Ouhb, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovce, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Frago, Ldpako, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Kooevje, Novo mesto.
Easun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. dopoldnes osebni vlak v Looce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ldpakoga Frago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovce, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Anzees, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 15 min. zjutraj mešani vlak iz Kooevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 30 min. dopoldnes osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Ldpakoga Frago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovce, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genova, Ouhb, Bregeno, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 2. uri 35 min. popoldnes mešani vlak iz Kooevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldnes osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. večer mešani vlak iz Kooevja, Novega mesta.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 55 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 55 min. popoldnes „ „
Ob 6. uri 50 min. večer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldnes „ „
Ob 6. uri 30 min. večer „ „ (1705-55)

Pisar

z dobrimi spričevali, lepo pisavo, v zemljeknjižnih rečeh in ekspediciji izurjen, vzprejme se v notarsko pisarno. — Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. (2034—3)

Srajce za gospode

za koje se garantuje, da se dobro prilagajo, iz najboljšega materijala, z gladkimi prsi po gld. 27-50, z v gube nahrantni prsi po gld. 29—12 komadov, prodaja promptno iz zaloge ali pa narejene po meri, kakor tudi najfinejše in najsolidnejše (1831—4)

v ovratnikih in manšetah.

Henrik Kenda, Ljubljana.

VABILO

častitim zadružnikom k

družemu rednemu občnemu zboru

Posojilnice za Stari trg-Lož in sosodstvo

registrovane zadruge z neomejeno zavezo

kateri se bode vršil

dne 9. marca t. l. dopoldne ob 10. uri

v prostorih gospoda Frana Pečeta

s sledečim vzporedom:

- 1.) Poročilo načelnštva.
- 2.) Poročilo nadzorstva.
- 3.) Razpolaganje s čistim dobičkom, izkazanim za l. 1895.
- 4.) Volitev načelnštva.
- 5.) Volitev nadzorstva.
- 6.) Razni naveti.

K obilni udeležbi vabi

načelnštvo

posojilnice za Stari trg-Lož in sosodstvo.

(2048—1)

Nobeno gospodinjstvo

ne bodi brez

Doering-ovega mila

S SOVO.

V. (1839—1)

Nežno, čisto, nevtrarno in jako tolsto

v dozda nedoseženi popolnosti je zares po ceni, ker traje še enkrat tako dolgo, kakor hitro se spirajoča druga mila.

Gotov uspeh: Lepa polt, svežost in nežnost kože.

Povsod na prodaj za 30 kr.

Le garantirano pristno, če ima znak sove.

V Ljubljani prodajata na debelo: Anton Krisper in Vaso Petričič. Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co, Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Karola Wolf-a
restitucijski fluid.

(Izvlaček iz izvrstnih gorskih zeljišč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpenju, zvrtju in pretegnjenju žil itd. Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeno pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešičih itd., če nečje jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. Cena zavitku 45 kr. (1224—46)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jednem izdelovaltelju

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.